

Intervenció del regidor de GIC Josep Estradé al ple municipal de 26 de març de 2010, sobre la verificació del text refós per a la MPGOU a l'àmbit de la zona industrial Les Ginesteres

El GIC, agraïm profundament a tots els collbatonins que han reaccionat enfront aquest projecte, a l'Associació de Veïns de la Fumada, als ja prop de 80.000 catalans i ciutadans d'arreu del món que han dit no a aquest projecte, als companys i companyes del GIC per la seva tasca tossuda, i especialment als amics de Salvem Montserrat per no defallir, pels centenars d'hores dedicats a reunions polítiques i ciutadanes, manifestacions, actes simbòlics de protesta, xerrades, trobades de veïns i tantes altres accions fetes des del cor i l'amor pel poble. A tots ells els hi diem que avui no estem assistint a una derrota, sinó, ben al contrari, una victòria, un gran pas que ja fa veure el final d'aquest malson. La retirada dels promotors d'aquest projecte és un anunci del final. Però hi hauran encara més batalles, no tot està guanyat, encara veiem en l'equip de govern una obstinació en justificar lo injustificable. Ara ens volen convertir en especuladors del territori i ens volen fer creure quelcom que tothom entén avui en dia com irreal, una bombolla a punt d'esclatar.

I ara, encara que potser no toca, voldria fer un prec a l'alcaldeessa: vostè té la responsabilitat de tirar endavant aquest poble. Li demanem que miri la sala, veurà gent que li ve a donar suport i altres que venen a dir-li que no, uns porten emblemes de Salvem Montserrat i altres de Salvem Collbató. Al final, la petició és la mateixa, perquè Montserrat i Collbató són dos realitats inseparables. I si ens mirem els uns als altres torbarem amics i companys en els dos bàndols, jo en veig molts en el grup que li dona suport a vostè. La gent està aquí i vostè ho té molt fàcil. Li prego que els reuneixi a tots, que els escolti i que parlem d'aquest Collbató que tots estimem. Retiri el seu projecte, salvi el seu milió que ja corra el perill de perdre i cerquem solucions que segur les trobarem. Li demano que guanyem un any de feina per Collbató i que ens posem a treballar avui mateix.

El GIC, l'any 2005, vam oferir 50 punts per parlar i per arribar a acords en els que tots haurem de cedir quelcom. Reiterem el nostre oferiment. Si no ho fem així, vostès seguiran obstinats en el seu projecte i nosaltres seguirem obstinats en tirar-lo enrere i arribaran les eleccions i seguirem igual, amb un poble cada dia més endeutat. Si vostès guanyen intentaran seguir endavant sense cap garantia de que prosperi. Si ho fem nosaltres, en un microsegon desfarem el que a vostès els hi està costant ja més de tres anys d'esforços, i necessitarem dos anys més per cercar altres sortides. I el que és molt pitjor: el que avui és una divisió entre veïns acabarà sent odi. Li demano que assumeixi la seva responsabilitat d'evitar-ho.

Un veí escrivia ahir a la xarxa: *“El problema que es planteja té tal magnitud que només es pot entendre de dues maneres: una, sent realment de Collbató i estimant-lo; dos, voler dir que s'estima el poble signant projectes d'autèntic “desamor”. Perquè a la cap i a la fi, aquest és un problema d'amor, se'ns dubte.”*

Per acabar: Aquí fora veiem una muntanya de sabates, les meves també hi són. Prengui-s'ho com un acte de protesta i també de solidaritat amb un bon veí que no mereix ser perseguit. Li demano que retiri aquesta persecució. Els polítics recordats són sempre aquells que demostren la grandiositat de la comprensió i, si s'escau, el perdó